

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5393/2025
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Бонцулић, адвокат из ..., против тужене Општине Пожега, коју заступа Општинско правобранилаштво Пожега, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 659/24 од 18.02.2025. године, на седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 659/24 од 18.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 659/24 од 18.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 100/23 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле према туженој, којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име измакле користи која се састоји у измаклом прираштају јагњади исплати 1.406.186,40 динара са законском затезном каматом од 14.12.2023. године, па до исплате. Ставом другим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 659/24 од 18.02.2025. године у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. У ставу другом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се њена ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. У одговору на ревизију, тужена је оспорила ревизијске наводе тужиле.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране одредбе закона, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној.

Нижестепени судови су применом одредби 155. и 189. ЗОО одбили тужбени захтев за исплату накнаде штете у виду изгубљене добити, која би се по тврдњи тужиле састојала у измаклом прираштају јагњаци будући да је 15.08.2021. године, 17.08.2021. године и 20.08.2021. године већи број паса непознатог власника усмртило 20 сјагњених оваца и 3 јагњета расе Ил де франце, која су припадала тужили. Према становишту нижестепених судова, тужила је остварила право на накнаду материјалне штете, будући да је иста у односу на исти штетни догађај водила поступак против тужене у коме је по основу правноснажне пресуде Основног суда у Пожеги П 1423/21 од 11.07.2022. године, остварила право на накнаду материјалне штете са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, да је износ накнаде материјалне штете увећан из разлога што су овце биле сјагњене и да је тужена досуђени износ накнаде штете са припадајућом каматом платила дана 25.01.2023. године. Нижестепени судови закључују да је тужили у ранијем поступку, поред вредности оваца и јагњаци досуђена и изгубљена добит, коју би тужила остварила према редовном току ствари, обзиром да је део оваца био сјагњен. Такође, имајући у виду да је тужили на досуђени износ накнаде материјалне штете досуђена законска затезна камата почев од момента доношења првостепене пресуде (11.07.2022. године) до момента исплате досуђене накнаде штете (21.01.2023. године), што је период који се делимично поклапа са периодом за који тужила потражује накнаду штете у овој правној ствари, према становишту нижестепених судова, на тај начин је заштићен интерес тужиле, као повериоца, за период од доношења пресуде, којом је тужили досуђена накнада материјалне штете до исплате.

Разлоге нижестепених судова, засноване на чињеничним појединостима конкретног случаја, прихвата и ревизијски суд. Нема потребе да се правно питање на које се ревизијом указује расправи као питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Посебном ревизијом се указује на постојање једне различите правноснажне судске одлуке у сличној чињеничноправној ситуацији. Међутим, једна различита судска одлука у односу на одлуку против које је изјављена посебна ревизија не говори у прилог неуједначеној судској пракси у истим или сличним чињеничноправним ситуацијама.

Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, односно указује на погрешно утврђено чињенично стање, услед погрешне оцене доказа, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне

пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиље у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде износи 1.406.186,40 динара, односно 12.000,60 евра обрачунато по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе – 31.01.2023. године, то је иста очигледно испод прописаног цензуса из цитиране одредбе, па следи да ревизија тужиље није дозвољена.

Стога је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић